

Păstrarea relațiilor

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Faptele apostolilor 17:5-9, 10-15, 16-34; 1 Corinteni 1:18 – 2:2; 1 Tesaloniceni 2:17 – 3:10.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Căci cine este, în adevăr, nădejdea sau bucuria sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui? Da, voi sunteți slava și bucuria noastră.” (1 Tesaloniceni 2:19,20)

Gândul central: Adevărata evanghelizare duce la stabilirea de relații care pot rezista testului timpului și care durează pentru veșnicie.

Pavel a susținut în Tesalonic ceea ce am numi astăzi „o campanie de evanghelizare” de trei săptămâni. Cuvântările lui au stârnit interesul multor oameni, dar și opoziția conducătorilor religioși și a unui grup de oameni rău intenționați. În cele din urmă, Pavel a fost alungat de conducerea cetății care a căutat totodată să împiedice revenirea sa acolo.

Studiul acesta se ocupă de evenimentele care s-au petrecut după încercarea lui Pavel de a vesti Evanghelia în cetatea Tesalonic. Ar fi fost ușor pentru Pavel să își concentreze atenția asupra opozanților săi și asupra obstacolelor pe care le întâlnește. Însă gândurile lui s-au îndreptat în primul rând spre relațiile pe care le stabilise cu membrii noii comunități creștine.

Pavel a fost foarte îndurerat de faptul că nu a putut petrece mai mult timp cu credincioșii. El știa că, în condițiile acestea, ei erau vulnerabili la sentimentele de descurajare și la influențele negative. Fiindcă nu putea fi printre ei în persoană, el a fost îndemnat de Duhul Sfânt să le scrie scrisori. Aceste scrisori fac parte din Noul Testament și sunt cunoscute sub titlul de „Epistolele către tesaloniceni”.

1. Care a fost motivul principal al opoziției față de mesajul lui Pavel? Ce acuzații i s-au adus pentru a stârni interesul autorităților față de acest caz? Cum au răspuns autoritățile? Faptele 17:5-9

Atunci când cineva predică învățături noi și oamenii se entuziasmează, conducătorii și învățătorii altor grupuri religioase pot deveni invidioși. Atenția care le era acordată altădată este acum îndreptată spre altcineva. Faptul acesta îi determină să recurgă la metode iraționale pentru a încerca să reducă influența noului învățător.

Potrivit istoricului roman Tacitus, cu puțin timp înainte de evenimentele descrise în Fapte 17, între iudeii din Roma a apărut un conflict din cauza unui om pe care Tacitus îl numește „Chrestus”. Termenul reflectă interpretarea probabil greșită (datorată scrierii greșite a numelui lui Hristos) pe care o dădeau romanii conceptului iudaic de Mesia, în greacă, „Hristos”. Se pare că cineva predicase Evanghelia în Roma și dezbinase comunitatea iudeilor de acolo. Pentru autoritățile romane, agitația cu privire la Mesia suna a pregătire pentru instalarea unui nou împărat pe tronul Romei (vezi Faptele 17:7). Probabil că acesta a fost motivul pentru care împăratul Claudiu i-a expulzat pe toți iudeii din capitală (cap. 18:2). Câțiva exilați s-au stabilit sau au trecut prin Tesalonic, aducând la cunoștința locuitorilor cetății ce se întâmplase la Roma. Știind că Evanghelia produsese tulburări serioase printre iudeii de acolo, conducătorii religioși din Tesalonic au luat hotărârea să împiedice astfel de manifestări în cetatea lor.

Cetatea Tesalonic era condusă de un consiliu format, probabil, din cinci sau șase „dregători” care luau deciziile împreună. Procedura aceasta le oferea o autonomie destul de mare față de Roma, o autonomie la care, bineînțeles, nu erau dispuși să renunțe. Dat fiind contextul, reacția autorităților în acest caz a fost destul de interesantă. Dacă s-ar fi repetat situația din Roma, noii creștini ar fi fost supuși unor pedepse corporale aspre. Totuși conducătorii cetății au acționat cu imparțialitate (compară cu Fapte 16:22-40). Au luat de la noii creștini o sumă considerabilă, ca o garanție că nu vor produce alte tulburări, iar apoi i-au lăsat pe toți să plece.

Gelozia și invidia ne pot distruge. Ce putem învăța din viața și din învățăturile lui Isus pentru a obține biruința asupra acestor emoții distrugătoare?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că evanghelizarea adevărată presupune construirea de relații strânse cu oamenii cărora le slujesc.

La nivelul sentimentelor: Să devină conștienți de nevoia de a investi timp și de a se dăruia pe ei înșiși celor pe care încearcă să-i conducă la Hristos.

La nivel practic: Să ia hotărârea ca slujirea lor să se centreze pe oamenii cu care lucrează și nu pe lucrarea în sine.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Relațiile sunt esența slujirii

- A. Pavel a avut întotdeauna o relație apropiată cu oamenii cărora le-a prezentat Evanghelia. De ce sunt atât de importante relațiile personale în lucrarea de conducere a oamenilor la Isus?
- B. Ce metafore folosește Pavel în 1 Tesaloniceni 2:7-11 pentru a descrie relația sa cu membrii bisericii din Tesalonic?

II. Sentimente: Preocupare autentică față de oameni

- A. Studiază cuvintele cu care Pavel asociază cuvântul „voi” în 1 Tesaloniceni 2:17 – 3:5. Pornind de aici, descrie simțămintele sale față de credincioșii din Tesalonic.
- B. De ce este atât de important să avem și să manifestăm o preocupare autentică față de oamenii cu care lucrăm?
- C. Cine și-a influențat cel mai mult dezvoltarea spirituală? Ce anume a făcut ca relația voastră să fie atât de semnificativă?

III. Practic: Investind în oameni

- A. Ce persoane a adus Dumnezeu în cercul tău de influență? Ce ai putea face în mod concret pentru ca prietenia ta cu aceste persoane să se consolideze?

Rezumat: Construirea de relații strânse cu oamenii cu care lucrăm este rezultatul evanghelizării adevărate.

Persecuția seamănă cu o șosea cu două benzi. Ea poate fi provocată de defăimările și de afirmațiile malițioase la adresa unor persoane care nu au făcut nimic rău, dar și de acțiunile nepotrivite ale credincioșilor (1 Petru 3:13-16; 4:12-16). E foarte posibil ca tulburările din Tesalonic să fi fost stârnite de gelozia adversarilor lui Pavel și, în aceeași măsură, de acțiunile nepotrivite ale credincioșilor. Cele două scrisori către tesaloniceni arată că Pavel era foarte îngrijorat de faptul că unii membri ai bisericii nu aveau o conduită adecvată.

El îi îndeamnă pe creștinii de acolo să ducă o viață liniștită și să aibă o purtare cuviincioasă între vecinii lor păgâni (1 Tes. 4:11,12), îi mustră pe cei care trăiesc în neorânduială (1 Tes. 5:14), le poruncește credincioșilor să îi evite pe cei din comunitate care trăiesc în neorânduială (2 Tes. 3:6,7) și notează că unii membrii nu sunt doar dezordonați și leneși, ci „se țin de nimicuri” (2 Tes. 3:11). Unii membri creau probleme nu numai bisericii, ci și societății. Persecuția s-a făcut simțită în Tesalonic, dar și noii convertiți se făceau vinovați de fapte condamnabile.

2. Prin ce s-a deosebit experiența lui Pavel din Bereea de cea din Tesalonic? Ce lecție putem desprinde de aici? Faptele 17:10-15

Bereenii erau dornici să afle mai multe despre Dumnezeu și să cunoască Scriptura. Ei i-au ascultat pe apostoli cu deschidere, dar au verificat tot ce auzeau, studiind personal Vechiul Testament.

Ei sunt un exemplu pentru noi. Putem fi deschiși la idei noi, dar întotdeauna trebuie să le verificăm pe baza învățăturilor Bibliei. Unele lucruri trebuie să le învățăm, iar de altele să ne dezvățăm. În același timp, trebuie să evităm învățăturile greșite ca să nu ne îndepărtăm de adevăr.

Deși persoanele turbulente din Tesalonic au venit și în Bereea, iudeii de acolo nu au respins mesajul: „Mulți dintre ei ... au crezut” (vers. 12). Ulterior, Pavel a fost nevoit să plece de urgență la Atena, iar Sila și Timotei au rămas în Bereea pentru a-i încuraja și întări în credință pe noii convertiți.

În ce alte situații a acționat greșit biserica creștină? Ce lecții putem învăța din greșelile lor? Pregătește răspunsurile pentru studiul pe grupe din Sabat.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Preocuparea duioasă a lui Pavel față de credincioșii din Tesalonic este o exemplificare a tipului de relație pe care Dumnezeu dorește să o avem cu oamenii cărora le slujim.

Pentru mulți, evanghelizarea înseamnă atingerea unui anumit număr de botezuri. Și acestea sunt importante, dar, uneori, noii membrii sunt dați uitării după botez. Și, fiindcă nu reușesc să-și facă prieteni în biserică, pleacă. Însă adevărata evanghelizare trebuie să aibă ca urmare stabilirea de relații strânse, care să dureze toată veșnicia.

Întâlnim deseori situația aceasta în biserică. După o campanie de evanghelizare, cei convertiți intră pe ușa din față a bisericii, pentru ca, la scurt timp, să dispară pe ușa din spate. Și, cel mai adesea, nu din cauză că și-au pierdut credința, ci pentru că nu au reușit să se integreze în biserică. S-au alăturat bisericii din punct de vedere intelectual, dar nu și relațional. Poate că au fost dispuși să se apropie de evangelist sau de pastor, dar, după încheierea prelegerilor și după reintrarea în normal a activității bisericii, s-au simțit ca niște intruși. Fără o relație apropiată cu mentorii lor spirituali, nu au avut cum să se ancoreze în noile decizii luate.

Activitate introductivă: Invită-i pe membrii grupei care nu au crescut în familia adventiste să povestească cum s-au alăturat bisericii. Apoi, întreabă-i ce anume i-a ajutat să rămână în biserică, deși atât de mulți convertiți pleacă. Subliniază importanța relațiilor de prietenie cu noii convertiți ca factor esențial al creșterii lor în credință.

De discutat: De ce este atât de important pentru evanghelizare să stabilim relații de prietenie cu noii convertiți?

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Convertiții din Tesalonic

(Recitiți în cadrul grupei Faptele 17:1-4.)

Probabil că Pavel a fost entuziasmat de reacția inițială a tesalonicenilor față de proclamarea Evangheliei, în special după suferințele pe care le îndurase împreună cu Sila în Filipi (Faptele 16:22-24). Câțiva

Potrivit pasajului din Faptele 17:14-16, Sila și Timotei au rămas în Bereea, iar Pavel a fost escortat până la Atena. Prin însoțitorii săi, Pavel le-a transmis lui Sila și lui Timotei rugămintea de a veni după el în Atena, dar nu se mai amintește dacă ei au făcut acest lucru. Apoi, în 1 Tesaloniceni 3:1,2, aflăm că, de la Atena, Pavel l-a trimis pe Timotei înapoi, la Tesalonic. Așadar, se pare că cel puțin Timotei a venit după el la scurt timp după aceea.

3. Când li se adresează iudeilor, Pavel începe cu textele mesianice din Vechiul Testament. De la ce temă pornește când li se adresează filosofilor păgâni din Atena? Faptele 17:2,3,16-34

După ce ajunge în Atena, Pavel nu merge direct la Areopag (Colina lui Marte) ca să stea de vorbă cu filosofii de acolo. La început, el își ia timp să străbată cetatea pe jos și să facă unele observații. Apoi intră în discuție cu iudeii și cu unii greci din sinagoga de acolo. Le împărtășește Evanghelia după metoda lui obișnuită (Faptele 17:2,3) și, în plus, încearcă să adune informații despre cultura dominantă în zona respectivă. Primul pas în orice efort misionar este acela de a asculta și de a învăța despre credința și concepțiile oamenilor cu care încerci să lucrezi.

Pavel a petrecut un timp și în piața din Atena (care se afla în aceeași zonă cu Areopagul) și a stat de vorbă cu cei care erau dispuși să discute cu el. În acest răstimp a stârnit curiozitatea unor filosofi epicurieni și stoici care l-au invitat să li se adreseze din locul destinat acestui gen de discuții.

În fața intelectualilor din Atena, el și-a început discursul cu câteva observații despre cetatea lor și despre religiile prezente acolo. Punctul de trecere spre prezentarea teologică a fost crearea lumii, un subiect interesant atât pentru el, cât și pentru ascultătorii săi. Spre deosebire de abordarea de la sinagogă, el nu a adus argumente din Scriptură, ci din scrieri cu care ascultătorii erau familiarizați (face referiri la scriitorii greci și citează din ei). Totuși, atunci când a pășit dincolo de zona în care ei se simțeau confortabil din punct de vedere intelectual, filosofii au pus punct discuției imediat. Unii însă au rămas să stea de vorbă cu Pavel și s-au convertit.

Cât de bine cunoaștem concepțiile și convingerile religioase ale oamenilor din jurul nostru? De ce este important să avem măcar niște cunoștințe minime despre acestea?

iudei au fost convinși de argumentele sale și, chiar mai mult, câțiva păgâni cucernici, printre care și câteva femei cu vază, au luat decizia de a deveni membri ai bisericii nou-organizate. Este important de remarcat modul în care sunt descriși acești noi membri. Luca subliniază că mesajul creștin nu era un fel de farsă religioasă pentru a-i păcăli pe cei creduli, ci era un mesaj întemeiat pe argumente solide care îi atrăgea pe iudeii și pe păgânii inteligenți, și nu doar pe bărbați, ci și pe femeile cu o poziție înaltă în societate.

La o citire atentă a cărții Faptelor apostolilor, descoperim numele a trei dintre cei convertiți din Tesalonic și câteva detalii despre ei. Primul este Iason, gazda lui Pavel. Se pare că era un iudeu vorbitor de limbă greacă – acest nume era des întâlnit printre iudeii care, la fel ca Pavel, au crescut în afara Palestinei. Se pare și că era destul de înstărit – casa lui era suficient de mare pentru a-l găzdui pe Pavel și a servi drept casă de rugăciune pentru credincioși. Următoarele două nume sunt prezentate mai târziu în Faptele: Aristarh și Secund. Ei erau din Tesalonic și au fost aleși să meargă cu Pavel la Ierusalim pentru a duce o sumă de bani ca dovadă a simpatiei și unității bisericilor formate din păgâni cu frații lor de credință iudei din Ierusalim (Faptele 20:4). Secund era un creștin dintre neamuri (numele său roman înseamnă „al doilea” fiu în familie). Aristarh era un creștin dintre iudei (Coloseni 4:10,11) care a devenit un prieten apropiat al lui Pavel. El l-a însoțit pe Pavel în călătoriile sale și chiar i-a fost tovarăș de temniță (Faptele 19:29; 27:2; Filimon 24).

De discutat: În urma evanghelizării, Pavel și-a făcut câțiva prieteni pe viață, dar și câțiva dușmani. Se întâmplă ca evanghelizarea să stârnească dușmănia unora? De ce?

II. Probleme în Tesalonic

(Recitiți în cadrul grupei Faptele 17:5-9.)

Succesul lui Pavel în Tesalonic i-a înfuriat pe unii iudei care nu au acceptat mesajul său. Fiind invidioși pe succesul său printre păgâni și nemulțumiți că unii compatrioți ai lor i s-au alăturat, s-au gândit să recurgă la ajutorul unor „oameni fără căpătâi din mulțime” pentru a produce tulburare. În grecește, expresia „oameni fără căpătâi din mulțime” înseamnă literal „oameni din piață” și se referă la vagabonzii care-și pierdeau vremea prin piață. Cât de diferiți erau aceștia de cei care primiseră Evanghelia lui Pavel!

Faptele 18:1-18 se intersectează cu istoria lumii în două puncte. Primul este expulzarea iudeilor din Roma în timpul domniei lui Claudiu (Faptele 18:2). Informațiile din sursele extrabiblice plasează acest eveniment în anul 49 d.Hr. Celălalt este menționarea proconsulului Galion („cârmuitor”, cap. 18:12). Proconsulii din Corint erau numiți o dată la un an, iar informațiile din inscripții și alte izvoare datează corect perioada în care el a fost în funcție între anii 50 și 51 d.Hr. Cercetătorii critici pun la îndoială istoricitatea cărții Faptele apostolilor, dar există multe referințe de acest tip care confirmă istoricitatea ei.

Timotei a călătorit, probabil, de la Tesalonic la Bereea împreună cu Pavel și Sila (Faptele 17:10,14,15) după alungarea lor din Tesalonic. Apoi i s-a alăturat lui Pavel în Atena, iar de acolo a fost trimis la Tesalonic (1 Tesaloniceni 3:1,2). După aceea i s-a alăturat lui Sila (Faptele 18:5) și, în cele din urmă, a mers la Corint pentru a se întâlni cu Pavel. Prima Epistolă către tesaloniceni a fost scrisă, probabil, din Corint la scurt timp după sosirea lui Timotei. Pavel știa ce credeau oamenii din Ahaia, regiunea unde se afla Corintul (1 Tesaloniceni 1:7,8), iar în această primă scrisoare a răspuns la informațiile pe care i le adusese Timotei (1 Tesaloniceni 3:5,6).

4. Citește 1 Corinteni 1:18 – 2:2. Care este ideea principală pe care o transmite Pavel aici? Ce ni se spune despre strategiile misionare folosite de Pavel în Atena și în Corint?

Probabil că Pavel nu a fost satisfăcut de rezultatul întâlnirii sale cu filosofii din Atena, pentru că în Corint ia decizia de a-i aborda pe greci mai direct. El nu renunță la ideea de a-i întâmpina pe oameni la nivelul lor, pentru că recomandă această metodă în mod clar în aceeași epistolă (1 Corinteni 9:19-23). Ceea ce demonstrează el în Atena și în Corint este faptul că procesul de întâmpinare a oamenilor la nivelul lor nu este o știință exactă; este nevoie de învățare și de adaptare permanentă. Pavel nu a folosit aceeași metodă de abordare în toate cetățile. El varia metodele în funcție de timpul, cultura și circumstanțele în care lucra.

Recitește pasajele studiate astăzi. Ce relevanță au ele pentru noi, într-o vreme în care „înțelepciunea lumii” intră în conflict cu „nebulia crucii”?

Luca spune că ei au pătruns cu forța în casa lui Iason ca să-l ducă pe Pavel cu forța înaintea mulțimii (17:5). Cuvântul grecesc tradus cu „mulțime” (*demos*) se poate referi și la adunarea cetățenilor care avea autoritatea de a lua decizii în problemele legale locale. Fiindcă nu au reușit să-l prindă pe Pavel, i-au luat pe Iason și pe alți câțiva și i-au dus înaintea magistraților, unde i-au adus lui Pavel două acuzații: (1) că făcuse probleme în toate cetățile prin care trecuse; (2) că era vinovat de răzvrătire, fiindcă spunea că Isus era împărat și nu cezarul. La aceste acuzații suficient de alarmante, magistrații au decis ca Pavel și Sila să nu mai aibă permisiunea de a intra în cetate și i-au cerut lui Iason să plătească un fel de amendă ca o garanție că ei nu se vor mai întoarce.

De discutat: Acuzațiile aduse împotriva lui Pavel au fost fără îndoială nedrepte, dar ele conțineau totuși o fărâmbă de adevăr. În ce măsură este recomandat ca activitatea de evanghelizare să conteste situația existentă în societate la momentul respectiv?

III. Preocuparea lui Pavel față de noii credincioși

(*Recitiți împreună cu grupa 1 Tesaloniceni 2:17 – 3:10.*)

Plecarea bruscă din Tesalonic l-a determinat pe Pavel fie frământat de starea spirituală a noilor săi convertiți. Oare ce se întâmpla cu ei? Reușeau să-și păstreze credința în mijlocul persecuției? Sau poate că iudeii care fuseseră cauza plecării sale și care îl urmăriseră până în Bereea le făceau și lor viața un chin?

După câteva săptămâni de călătorie din cetate în cetate și de frământări cu privire la soarta credincioșilor din Tesalonic pe care îi părăsise brusc, Pavel ajunsese la capătul puterilor. În numai câteva versete (1 Tesaloniceni 2:17 – 3:10), el amintește în mod repetat despre dorința sa de a-i vedea, despre suferința și necazurile lui, iar de două ori declară că nu mai putea să suporte povara aceasta. Un alt fapt interesant, care ne lasă să întrezărim ce se petrecea în sufletul său, este modul în care descrie plecarea sa bruscă (cap. 2:17). Cuvântul „despărțiți” provine dintr-un cuvânt grecesc (*aporphanizō*), care înseamnă „a lăsa orfan”. Pavel aseamănă aici suferința sa profundă cu aceea a unui copil rămas fără părinți. În acest context, el își pune în mod sigur întrebarea dacă fusese într-adevăr chemat de Dumnezeu în Macedonia (Faptele 16:9,10).

Descurajarea care amenința să-i copleșească pe Pavel și pe Sila a fost alungată de veștile bune aduse de Timotei din Tesalonic. Faptul că Evanghelia prinsese rădăcini în această cetate, în ciuda adversităților și

5. Citește 1 Tesaloniceni 2:17 – 3:10. Ce ne spune pasajul acesta despre atașamentul emoțional și despre relația lui Pavel cu acești credincioși? Ce învățăm de aici despre modul în care ar trebui să ne raportăm la cei cărora le slujim?

Datorită profunzimii gândirii lui și tonului său agresiv (vezi, de exemplu, Galateni 1:6,7; 3:1-4; 4:9-11), Pavel lasă uneori impresia că ar disprețui sentimentele și relațiile personale. Însă acest interludiu fascinant din 1 Tesaloniceni ne demonstrează contrariul. Pavel era un misionar care se axa pe relații, respectând Marea Trimitere, unde accentul principal este pus pe formarea de ucenici (Matei 28:19,20).

În pasajul studiat, Pavel își dezvăluie emoțiile. El le mărturisește tesalonicenilor că își dorește mult să-i vadă. Dorința sa este ca, la venirea lui Isus, ei să fie slava lucrării sale. Pavel nu este satisfăcut ca în final să capete singur mântuirea; el vrea o dovadă că viața lui a produs o schimbare permanentă în bine pentru Împărăția lui Dumnezeu.

În momentul în care nu a mai putut „răbda” dorul față de credincioșii din Tesalonic, Pavel l-a trimis pe Timotei să-i aducă vești despre ei. Teme-rea lui era ca nu cumva Satana să îi fi îndepărtat de convingerile pe care le îmbrățișaseră la început. Însă veștile aduse de Timotei despre statornicia lor în credință l-au îmbărbătat foarte mult.

În 1 Tesaloniceni 3:6 se face o aluzie interesantă la un sentiment mai profund. Pavel se bucură că ei păstrează o amintire plăcută despre el și că doresc să îl vadă la fel de mult cum și el își dorește să îi vadă pe ei. Întrucât plecarea din Tesalonic a fost bruscă, se pare că el nu știa sigur ce părere își făcuseră despre el și despre absența lui. De aceea, vestea despre credințioșia tesalonicenilor a însemnat foarte mult pentru el. Sentimentul valorii personale era legat probabil, într-o oarecare măsură, de succesul misiunii sale. Până la urmă, și Pavel era om!

Veștile aduse de Timotei i-au produs o mare bucurie. Dar bucuria aceasta nu îi potolește dorul de a-i vedea personal și de a continua instruirea lor în umblarea creștină. Totuși, pentru că nu putea să îi viziteze personal, îl trimite mai întâi pe Timotei și apoi le scrie scrisori. Aceste scrisori sunt incluse în Noul Testament.

persecuției, le-a reînnoit convingerea că Dumnezeu îi chemase în Macedonia.

De discutat: Pavel a fost preocupat de noii convertiți din Tesalonic și după încheierea „campaniei de evanghelizare”. Ce ne spune aceasta despre faptul că evanghelizarea trebuie să fie însoțită de stabilirea de relații de prietenie cu oamenii cu care lucrăm?

3. APLICĂ!

Întrebări pentru meditație

1. Pavel nu precizează cum anume l-a împiedicat Satana să se întoarcă în Tesalonic (1 Tesaloniceni 2:18). Care a fost atitudinea lui în această situație? Ce lecții putem învăța despre stăruință și răbdare din atitudinea sa în fața greutăților și a obstacolelor?

2. După cum se afirmă în studiu, în 1 Tesaloniceni 2:17 – 3:10, Pavel își dezvăluie simțămintele față de tesaloniceni. Cât de important este să le împărtășim simțămintele și frământările noastre celor cu care lucrăm?

Întrebări aplicative

1. Evanghelizarea era în mod sigur prima prioritate pentru Pavel. În ce măsură este așa în biserica ta? Este și pentru tine cel mai important lucru? Ce poți face?

2. Pavel era foarte interesat de stabilitatea spirituală a noilor creștini din Tesalonic și a luat măsuri pentru a afla care mai era situația lor și, totodată, pentru a-i încuraja în umblarea lor. Ce ai făcut personal sau ce a făcut biserica ta pentru a-i încuraja pe membrii de curând veniți la credință?

3. Pavel afirmă că speranța, bucuria sau cununa lui de slavă nu este răsplata pe care o va primi la a doua venire, ci convertiții pe care îi va înfățișa înaintea lui Dumnezeu în ziua aceea. Ce ne spune aceasta despre prioritățile pe care ar trebui să le avem și noi în calitate de creștini?

4. ILUSTREAZĂ!

Activitate: Evanghelizarea trebuie să aibă ca urmare stabilirea de relații apropiate și veșnice cu oamenii. Alcătuiți în grupă o listă cu numele credincioșilor care s-au alăturat comunității voastre în ultimul an. Luați-vă timp să vă rugați pentru aceste persoane în cursul săptămânii viitoare. Alcătuiți și un plan de lucru cu acești membri, astfel încât ei să se simtă iubiți și susținuți de familia bisericii.

„Dacă ne-am smeri înaintea lui Dumnezeu și *am fi buni și amabili, cu o inimă sensibilă și plină de milă* (subl. adăugată), atunci ar fi o sută de convertiri la adevăr acolo unde acum nu este decât una. Dar, deși mărturisim că suntem convertiți, noi purtăm cu noi peste tot bagajele eului, pe care le considerăm prea prețioase ca să renunțăm la ele. Este privilegiul nostru să lăsăm această povară la picioarele lui Hristos și, în locul ei, să luăm caracterul și asemănarea cu Hristos. Mântuitorul așteaptă ca noi să facem acest lucru.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 9, pag. 189, 190

„În timpul lucrării Sale, Isus a prezentat continuu înaintea ucenicilor faptul că trebuia ca ei să fie una cu El în lucrarea Sa de răscumpărare a lumii din sclavia păcatului. [...] În toată lucrarea Lui, El i-a instruit pentru o lucrare individuală și aceasta urma să se întindă pe măsură ce numărul membrilor creștea, ajungând până la cele mai îndepărtate colțuri ale pământului.” – Idem, *Faptele apostolilor*, pag. 32

Întrebări pentru discuție

1. Discutați răspunsurile la întrebarea de luni a studiului. Cum putem evita acest tip de greșeli? Oare le comitem chiar acum?
2. Citatul din *Mărturii*, vol. 9, afirmă că „eul” este o barieră în calea unei lucrări mai puternice și a unui număr mai mare de convertiri în rândul celor pierduți. Cum se manifestă eul în viața noastră? Cum putem învăța să murim față de el? Care este singura cale de a muri față de eu?
3. Punctul central al Marii Trimiteri (Mat. 28:19,20) este formarea de ucenici. Împărtășește câteva experiențe personale legate de modul în care ai devenit ucenic sau i-ai ajutat pe alții să devină ucenici. Este biserica ta orientată spre formarea de ucenici? Cum poate progresa?
4. Tu poți vorbi despre „neburnia” crucii? De ce a folosit Pavel acest cuvânt? Ce ne spune aceasta despre cât de limitată este cunoașterea realității dacă adevărul cel mai important este considerat de mulți drept „neburnie”?

Rezumat: În doar trei săptămâni, Pavel s-a atașat profund de noii credincioși din Tesalonic. Fiindcă nu a putut să se întoarcă imediat la ei, l-a trimis înaintea lui pe Timotei și și-a exprimat simțămintele față de ei în două epistole scrise prin inspirația Duhului Sfânt. Evanghelizarea autentică nu se mulțumește doar cu acceptarea convingerilor creștine. Toate aspectele vieții – fizic, mintal și emoțional – sunt incluse în viața creștină.

Farul de pe insulă

Laura și Paolo trăiesc într-un orășel de pe insula Madeira, situată în Marea Mediterană. Paolo a fost cândva adventist, dar nu a mai venit la biserică și apoi s-a căsătorit. Totuși, adesea, citea din *Faptele apostolilor*, o carte pe care o prețuia mult.

Într-o zi, i-a vizitat pastorul adventist. Fiindcă au fost încântați de vizita sa, pastorul a continuat să-i viziteze în fiecare săptămână, chiar dacă drumul era greu, iar ei erau singurii adventiști din zonă.

Cei doi au început să vină la singura biserică de pe insulă. Călătoreau patru ore cu autobuzul și uneori soseau cu întârziere. Participau la întâlnirea de după-amiază și apoi se întorceau acasă, unde ajungeau noaptea târziu. După nouă luni s-au botezat. Dar nu toată lumea s-a bucurat. De câteva ori, când s-au întors de la biserică, au găsit geamurile casei sparte. Mulți au refuzat să mai facă afaceri cu Paolo, care era de meserie croitor. Când nu a mai putut lucra la atelier, Paolo a găsit alte mijloace de a câștiga bani pentru întreținerea familiei.

La școală, copiii lor au avut de înfruntat prejudecățile oamenilor, pentru că refuzau să mănânce carne necurată și pentru că păzeau Sabatul. Dar au rămas credincioși.

Băiatul lor, Fernando, i-a vorbit despre credința lui unei fete de care îi plăcea și ea a devenit adventistă. Tatăl ei a alungat-o de acasă, nu a mai vorbit cu ea șapte ani și nici nu a vrut să vină la nuntă. Dar ea la vizitat când s-a îmbolnăvit și cu ocazia aceea s-au împăcat. Acum, tatăl ei crede că Fernando este cel mai bun ginere din lume.

În prezent, șoselele de pe insula Madeira sunt mai bune și un grup de adventiști din biserică din capitală vin cu mașinile până la Ponto Muniz pentru a se închina împreună cu Paolo și Laura. Deși îi invită în continuare pe vecinii lor să vină cu ei, cei doi sunt singurii adventiști din oraș.

„Vom vorbi în continuare despre credința noastră cu toți cei care vor să ne asculte”, ne spune Laura. „Și îi invităm pe prietenii noștri să vină cu noi la biserică. Vrem să dăruim prejudecățile și să-i invităm să-L cunoască pe Isus.”

Darurile noastre vor ajuta la achiziționarea de materiale pe care membrii bisericii din localitățile izolate să le folosească în lucrarea misionară. Vă mulțumim!

Laura și Paolo Corriera și copiii lor își împărtășesc credința în Porto Muniz, Madeira.

IULIE

1. D. Geneza 50:20
2. L. Evrei 11:27
3. M. Iosua 1:9
4. M. Daniel 1:8
5. J. 1 Samuel 16:7
6. V. Estera 4:16
a. s. B. 21:01; CT. 20:53; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:17; DJ. 21:13; AR. 21:28
7. S. Ioan 13:23
a. s. B. 21:00; CT. 20:52; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:16; DJ. 21:12; AR. 21:28
8. D. Galateni 1:15,16
9. L. Luca 2:19
10. M. Apocalipsa 4:11
11. M. Isaia 66:23
12. J. Iosua 14:12
13. V. 1 Corinteni 16:13
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:13; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:25
14. S. Isaia 28:21
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:12; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:24
15. D. Deuteronomul 30:19
16. L. Luca 6:27
17. M. Matei 16:18
18. M. Ieremia 25:32
19. J. Matei 15:8
20. V. 2 Timotei 4:3
a. s. B. 20:52; CT. 20:44; IS. 20:58; MS. 20:107; SM. 21:08; DJ. 21:04; AR. 21:19
21. S. 1 Timotei 2:15
a. s. B. 20:51; CT. 20:43; IS. 20:57; MS. 21:06; SM. 21:09; DJ. 21:03; AR. 21:18
22. D. Matei 14:31
23. L. Apocalipsa 3,20
24. M. Romani 8:32
25. M. Ioan 15:5
26. J. 1 Tesaloniceni 4:17
27. V. Iacov 1:2,3
a. s. B. 20:45; CT. 20:37; IS. 20:51; MS. 20:59; SM. 21:01; DJ. 20:57; AR. 21:11
28. S. Proverbele 13:10
a. s. B. 20:44; CT. 20:36; IS. 20:49; MS. 20:58; SM. 21:00; DJ. 20:56; AR. 21:10
29. D. Psalmii 130:3
30. L. Isaia 12:2
31. M. Geneza 2:1

AUGUST

1. M. Ioan 19:30
2. J. Apocalipsa 21:6
3. V. Romani 8:1
a. s. B. 20:37; CT. 20:29; IS. 20:41; MS. 20:50; SM. 20:53; DJ. 20:49; AR. 21:02
4. S. 1 Ioan 3:2
a. s. B. 20:36; CT. 20:28; IS. 20:40; MS. 20:49; SM. 20:52; DJ. 20:48; AR. 21:01
5. D. Luca 17:5
6. L. Apocalipsa 3:11
7. M. Marcu 4:39
8. M. Matei 7:24
9. J. Iacov 1:21
10. V. Efeseni 1:16
a. s. B. 20:27; CT. 20:19; IS. 20:31; MS. 20:40; SM. 20:43; DJ. 20:39; AR. 20:52
11. S. Isaia 63:9
a. s. B. 20:26; CT. 20:18; IS. 20:29; MS. 20:39; SM. 20:42; DJ. 20:38; AR. 20:51
12. D. Psalmii 16:11
13. L. Filipeni 1:6
14. M. Faptele 20:35
15. M. 1 Ioan 4:18
16. J. Matei 19:26
17. V. Matei 26:39
a. s. B. 20:17; CT. 20:09; IS. 20:19; MS. 20:29; SM. 20:33; DJ. 20:29; AR. 20:41
18. S. Psalmii 31:23
a. s. B. 20:15; CT. 20:07; IS. 20:17; MS. 20:27; SM. 20:31; DJ. 20:27; AR. 20:39
19. D. Psalmii 30:5
20. L. Fapte 1:9
21. M. Isaia 43:4
22. M. Galateni 2:20
23. J. Psalmii 147:4
24. V. Matei 18:21
a. s. B. 20:05; CT. 19:57; IS. 20:07; MS. 20:17; SM. 20:21; DJ. 20:17; AR. 20:29
25. S. Matei 26:67
a. s. B. 20:04; CT. 19:56; IS. 20:05; MS. 20:15; SM. 20:20; DJ. 20:16; AR. 20:27
26. D. Matei 27:54
27. L. Matei 14:31
28. M. Matei 17:8
29. M. Iacov 4:6
30. J. 1 Corinteni 13:8
31. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 19:53; CT. 19:45; IS. 19:53; MS. 20:04; SM. 20:09; DJ. 20:05; AR. 20:16

SEPTEMBRIE

1. S. Psalmii 145:5,6
a. s. B. 19:52; CT. 19:44; IS. 19:51; MS. 20:02; SM. 20:08; DJ. 20:04; AR. 20:14
2. D. Romani 8:25
3. L. Romani 12:1
4. M. 1 Împărați 18:21
5. M. Ioan 8:44
6. J. 2 Împărați 4:40
7. V. Exodul 15:2
a. s. B. 19:41; CT. 19:33; IS. 19:40; MS. 19:51; SM. 19:57; DJ. 19:53; AR. 20:03
8. S. Psalmii 90:2
a. s. B. 19:39; CT. 19:31; IS. 19:38; MS. 19:49; SM. 19:55; DJ. 19:51; AR. 20:01
9. D. Maleahi 3:2
10. L. Ioan 7:37
11. M. Cânt. Cânt. 7:10
12. M. Psalmii 34:18
13. J. 1 Corinteni 16:13
14. V. Matei 6:26
a. s. B. 19:28; CT. 19:20; IS. 19:26; MS. 19:37; SM. 19:44; DJ. 19:40; AR. 19:49
15. S. Psalmii 103:13
a. s. B. 19:26; CT. 19:18; IS. 19:24; MS. 19:35; SM. 19:42; DJ. 19:38; AR. 19:47
16. D. Galateni 2:20
17. L. Ioan 1:9
18. M. Apocalipsa 12:11
19. M. Ioan 14:6
20. J. 1 Ioan 4:
21. V. Exodul 20:8
a. s. B. 19:15; CT. 19:07; IS. 19:11; MS. 19:23; SM. 19:31; DJ. 19:27; AR. 19:35
22. S. Apocalipsa 1:17
a. s. B. 19:13; CT. 19:05; IS. 19:09; MS. 19:21; SM. 19:29; DJ. 19:25; AR. 19:33
23. D. Apocalipsa 1:19
24. L. Apocalipsa 2:14
25. M. Apocalipsa 2:10
26. M. Apocalipsa 2:11
27. J. Matei 5:16
28. V. Apocalipsa 2:16
a. s. B. 19:02; CT. 18:54; IS. 18:57; MS. 19:10; SM. 19:18; DJ. 19:14; AR. 19:22
29. S. Apocalipsa 2:12
a. s. B. 19:00; CT. 18:52; IS. 18:55; MS. 19:08; SM. 19:16; DJ. 19:12; AR. 19:20
30. D. Apocalipsa 2:17